

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

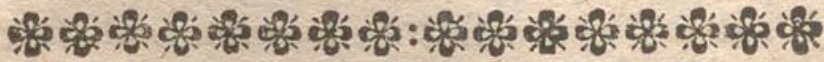
Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas IV. Ab anno Christi 1030. ad 1040.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

✽(1030.)✽ Conradus totius viribus Germaniæ movet adversus S. Stephanum Regem Hungariæ, qui coactis copiis, ut se tueretur, causam suam Deiparæ patrocinio commisit; unde repente mutatis animis omnium Ducum Conradi, universus exercitus pedem referre statuit, & Conradus divinam vim hujus mutationis advertens, cum Stephano pacem & fœdus init.

DE CAS IV.

✽ Ab anno Christi 1030. ad 1040. ✽

1031. **R**omanus Orientis Imperator totus in erigendis & exornandis Ecclesiis, multa præterea confert in templi Hierosolymitani reædificationem.

Henricus & Robertus filii Roberti Franciæ Regis, quòd, patre dissimulante, duriùs à matre Constantiâ tractarentur, arma corripunt adversus patrem; verùm factò sequestro Guilielmo Abbate Divionense, positis armis se se submitunt, & patris clementiam experiuntur, quos matris malitia efferaverat.

✽(1032.)✽ Sancius major Rex Navarriæ atque Castellæ aprum in venatione confugi-

fugientem inter rudera S. Antonii venabulo percussurus, divinitus mox stupore brachii correptus, non prius usum ejus recepit, quam ejusdem Sancti Martyris patrocinio implorato, itaque non tantum Basilicam illius reparavit, sed etiam civitatem Palentinam, ut esset deinceps tanti miraculi monumentum.

✱(1033.)✱ Fuit hoc anno horrida eclipsis solis 3. Kalendis Julii, quo etiam Joannes Papa à suis Proceribus Sede sua depulsus, sed à Conrado restitutus est, neque tamen diu superstes fuit. Obiit enim 6. Idus Novembris, cui successus est factione Alberici Comitis Tusculani, qui tunc omnia Romæ poterat, & duos fratres suos jam in Sede collocarat, ejus filius Theophilactus puer decennis, qui dictus est Benedictus IX. & omnem suum Pontificatum in luxuriis contrivit, ut loquitur Petrus Damiani, ex quo colligit Baronius, eum decenni majorem fuisse, & addit, quanquam ob mores inquinatissimos eam Sede indignus esset, agnitum tamen fuisse tanquam legitimum à viris sanctissimis, quod non contigisset, si puer creatus esset Pontifex, & Pontificatum administrasset. Neque hæc conjectura tanti Cardinalis explodenda videtur.

Eo-

Eodem anno obiit Robertus Francorum Rex sexagenarius, vir eruditissimus & piissimus, de quo etiam miracula referuntur ab Helgaldō. Non diu post magno Franciæ bono extincta quoque est uxor ejus Constantia, mulier nequam, turbulenta & ambitiosa.

✠(1034.)✠ Multa Concilia Diocæsana in Galliâ pro pace Ecclesiæ celebrantur. Romanus Orientis Imperator ab uxore suâ Zoë veneno è vivis tollitur, eidemque operâ ejusdem Zoë Michaël quidam argentarius, à patriâ Phaphlago dictus (quem illa infano amore deperibat) in Imperio sufficitur. Addunt aliqui, quòd veneno nimis lentè mortem operante mortifera, scemina maritum suum strangulari jusserit, ut tantò citiùs adultero suo Michaële potiretur. Eâdem verò nocte Alexius Patriarcha minis partim & præmiis concitatus, Michaëlem Imperatorem inauguravit; Frater autem Michaëlis Joannes vir bellicosus, & rerum gerendarum peritus palatium ingressus, Zoëm Imperium administrare parantem sic repressit, ut absque ejus licentiâ ne balneum quidem ingredi auderet. Neque potuit Zoë formoso suo conjugē diu frui, brevì enim à dæmone turpissimo correptus, deformis energumenus

ex-

extitit, quare relicta urbe & Imperio Thessalonicam secessit in Ecclesiam S. Demetrii Martyris, ubi aliquid levamenti, nunquam plenam valetudinem obtinuit; semper turpis, semper deformis, ut impudicæ suæ uxori terrorem incuteret, & sceleris recordationem:

In Thraciâ ingens grando testâ, arborum ramos & pecudes & omne fructiferum germen prostravit, ut gravissima penuria secuta fuerit.

Polonia quoque morte Miecztlai plurimum turbata est, Bohemis, Moravis Ruthenis, aliisque populis, qui Polonis subditi erant, insurgentibus, & Poloniam diripientibus. Casimirus autem filius defuncti Regis unâ cum matre exulare coactus à tumultuantibus suis Proceribus Cluniacum perrexit, & mutato nomine in Carolum, Monachus effectus sub S. Odilone Abbate, & terrenorum omnium usque ad nomen etiam oblitus est.

✱(1035.)✱ Sancius Navarræ & Castellæ Rex moritur, hæredem relinquens Ferdinandum cognomento magnum, qui postea virtute & pietate ac rebus gestis parentem non tantum adæquavit, sed etiam superasse visus est.

Berengarius realis præsentia Corporis Christi

Christi in Sacramento impugnator & Hærefiarcha detegitur & confutatur.

HÆRESIS BERENGARII SACRAMENTARIORUM ANTESIGNANI.

Patriâ fuit Turonensis, *Archi-Diaconus Andegavensis, magistro usus est adolescens, magno illo Carnotensi Episcopo Fulberto, vera doctrinæ ac sanctitatis speculo, à quo sæpè objurgatus est, ut intra Catholicæ veritatis limites se contineret, & disputationem prætexens, non transiliret. Sed frustrâ, evomuit tandem publicè virus quod conceperat, & disputando aliàs simulatè sæpiùs ructârat, docuitque publicè, in SS. Euchariistiâ non esse verum Corpus ac Sanguinem JESU Christi, sed ejus duntaxat figuram ac similitudinem. Quod idem Leuthericus antè tantum susurraverat, Roberto Galliarum Rege os impudens fortiter opprimente. Quod igitur Sathan per Leuthericum Senonensem Archi-Episcopum præstare non poterat, id per Berengarium perfecit, Berengario opem, favorem & auctoritatem conferente Brunone Episcopo Andegavense. Ad hunc errorem pestiferum opprimendum celebrata sunt mox varia Concilia, Henrico Rege urgente & opitulante. Sicque Carcinomatis hujus propagationi obex partim positus ab Ecclesiâ, & partim phrenesin suam agnovit Berengarius, qui anno 1059. postmodum sub Ni-*

B

colao

colao II. veræ fidei professionem edidit, & Pali-
nodiam recantavit, quanquam inconstans isti
hæreticæ pravitatis Vertumnus in lutum suum
denuò se se ipsum immerferit. Donec anno 1079
post multas abjuraciones & relapsiones seriò con-
versus errorem suum in pleno Concilio Romæ con-
gregato à Gregorio Papâ VII, confessus, petita
que veniâ veram fidem professus est. Vixit post
hæc annos adhuc multos usque ad Epiphaniam
anni 1088. quo die propè nonagenarius vitam fini-
ens, hæc locutus est: Hodie in die Appari-
tionis suæ apparebit mihi Dominus meus
Jesus Christus propter pœnitentiam, ut spe-
ro, ad gloriam, vel propter alios, ut ti-
meo, ad pœnam. Faxit Deus, ut, qui Calvinii
Somniis dementati, Berengarij dogma hæc tempe-
state instaurant, Berengarij quoque resipiscen-
tiam, pœnitentiam, & emendationem imiterentur.

Ajunt quidam, Berengarium quoq; aliquan-
dò fuisse magiæ deditum, eademque nocte Ro-
mæ simul & Turonibus (ubi & electionem unam
legit) extitisse.

Berengarius ut verè Sacramentariorum An-
tesignanus & demonis emissarius esset, contra
Sacramenti Matrimonii reverentiam legitima
matrimonia dissolvebat, & de parvulorum bap-
tismo malè sentiebat.

✠(1036.)✠ Bohemi & alii vicini popu-
li Poloniam Rege destitutam deprædantur.

Con-

Conradus Imperator in Italiam ad tumultus sedandos redit.

Joannes frater Michaëlis Imperatoris ambiens Sedem Constantinopolitanam, Alexium Patriarcham conatur deponere, sed tumultibus judicium, qui ab Alexio consecrati erant, absterritus conquievit.

✱(1037.)✱ Conrado in Italiam venienti Benedictus Papa ad Cremonam occurrit. Mox idem Imperator Mediolanum, quod rebellaverat, obsidet, & reliqua conjuratorum loca vastat, atque Italiæ Coronam se insigniri curat. Inter Coronationem autem, quæ facta est sub Missâ in parvâ ecclesiâ secus Mediolanum, tam terrificæ fulgura & fulmina furebant, ut aliqui mente excederent, alii planè exspirarent. Bruno verò Episcopus, qui Missarum solennia faciebat, & Secretarius Imperatoris cum tribus adhuc aliis testati sunt, se Sanctum Ambrosium Imperatori comminantem spectasse, & exitus docuit minas non vanas fuisse, neque mentitos esse, qui hanc visionem asseverabant.

Veremundo Hispaniæ Rege Legionensi à Ferdinando Magno Castellæ Rege occiso, juncta sunt postea duo regna illa, & ex eo tempore Ferdinandus magnopere Principatum suum propagavit, Conim-

bricam aliasque civitates Saracenis eripuit
patrocinio S. Jacobi, quem impensè coluit
& sepulchrum ejus frequenter Compostel-
læ visitavit & ornavit.

✽(1038.)✽ Gregorius cognomento
Maniacus, vir fortissimus missus est à Mi-
chaële Imperatore ad expellendos è Sici-
liâ Saracenos; quod & præstitit, ac Con-
stantinopolim rediens corpus S. Lucia
transtulit.

Conradus Imperator sollicitatus à Mo-
nachis Cassinensibus, quos Pandulphus
Capux Princeps dirè vexabat, eundem suo
Principatu dejecit, dum autem ab hac ex-
peditione rediret in Germaniam, plures
peste extinctos de suo exercitu amisit.

De Pandulphi, qui expulsus è Principatu
diem suum obiit, æternâ damnatione,
quam ob rapinas promeruit, Monachis
Cassinensibus revelatâ, illud indicium fuit,
quòd Vesuvius in morte ejus suprâ modum
accensus fuerit.

S. Stephanus Hungariæ Rex moritur,
ei que Petrus Alemannus succedit, sub quo
magnis civilibus bellis, aliisque malis reg-
num distractum est, notumque fecit, pro-
speram regni fortunam ex Regis pietate
atque virtute pependisse.

✽(1039.)✽ Conradus Trajecti in Fri-
siâ

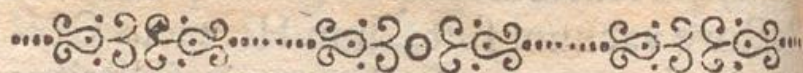
fiâ III. feriâ Pentecostes repentinâ morte
extinguitur : cujus in regnum successit fi-
lius ejus Henricus: Imperium aliquot annis
Rectore vacuum fuit, dum Henricus Ger-
maniæ suæ, quàm Italiæ magis sollicitus
esset, ne viciniora perderet, si quæreret
remota.

Poloni Romæ apud Pontificem accu-
sant Bohemos de templis spoliatis, & ab-
latis reliquiis bello sæviente. Volebat Be-
nedictus IX. eas reddi, sed ejus Cardina-
les auro Bohemico corrupti eum impediê-
runt, quò minùs raptores sacrilegos Eccle-
siæ fulminibus afflaret. Unde videre est,
ejusdem farinae homines tum temporis fu-
isse tam Pontificem, quàm ab eo electos
Cardinales.

✽(1040.)✽ Sancta Chunegundis ex
Imperatrice Monialis, olim uxor S. Henri-
ci moritur, Bambergæ miraculis post mor-
tem illustris.

Saraceni Siciliam rursus invadunt, sed
iterùm à Casalaco Michaëlis Imperatoris
in Oriente fratre, qui cum suis SS. Eucha-
ristiâ præmunitis militibus fortissimè ir-
ruit, cæsi fugatique sunt occiso eorum
Principe Apocafare, & immensâ auri ar-
gentique & gemmarum copiâ in castris ob-
tentâ adeò ut milites inter se lapillos &

margaritas medimno dividerent. Sicque omnes divites, & Dux eorum gloriosus rediit.

DECAS V.

✽ *Ab anno Christi 1040. ad 1050.* ✽

1041. **M**ortuo Michaëli Paphlagoni post criminis sui confessionem & poenitentiam peractam, successit in Imperio frater ejus Joannes. Eodem verò tempore Zoë coronavit & adoptavit in filium Michaëlem V. cognomento Calephatem filium Stephani patruelis Imperatoris. Sed cum hic ingratus Zoëm expulisset folio, & in Monacham attonderi jussisset, explosus à populo, & lapidibus impetitus in Basilicam confugit, Zoëmque revocavit. Verùm ad Imperium jam evocata erat Zoës soror Theodora, quam sub Romano Imperatore Zoà Monacham fecerat, ne imperare posset, quare ab eâ obtinuit populus, ut Michael ejusque frater Joannes ab arâ detraherentur, & per urbem ignominiosè raptarentur, oculisque privarentur, quod totâ plaudente urbe factum est.

Poloni Casimirum à se expulsam, & jam Monachum professum ac Diaconum ex

Clu.